

การศึกษาเล่าเรียนของเราทุกวันนี้เป็นไปในลักษณะที่แบ่งแยกทฤษฎีกับการปฏิบัติ เอาวิชาหรือศาสตร์เป็นตัวตั้งห่างไกลไม่เชื่อมโยงกับความเป็นจริงของชีวิต ละเลยมองข้ามไม่ให้ความสำคัญการฝึกงาน ดูแคลนการทำงานไปเรียนไป ทั้งๆ ที่การปฏิบัติคือต้นทุนของวิทยาการความรู้ทั้งหลายในโลกนี้ และความเป็นจริงของชีวิตก็มีความละเอียดอ่อนและซับซ้อนอย่างยิ่ง มีปฏิสัมพันธ์ทั้งต่อภายในของตนเองกับผู้อื่น ตลอดจนกับสังคมและสิ่งแวดล้อมรอบตัว จึงไม่น่าแปลกใจว่าระบบการศึกษาที่เป็นอยู่จะสร้างคนที่มีลักษณะของการมองโลกหยุดนิ่ง ด้านเดียว และแยกส่วน ไม่เข้าใจโลก ไม่เข้าใจชีวิต อ่อนแอ ยอมจำนน ไม่อดทน ทำงานไม่เป็น ไม่สามารถปฏิบัติงานเมื่อจบการศึกษาได้ทันที อาจกล่าวได้ว่าผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ใหม่แทบทุกอย่างในโลกของการทำงาน และเมื่อทำงานเป็นแล้วก็ไม่ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้อีกต่อไป ไม่ได้ให้ความสนใจกับการเรียนรู้ตลอดชีวิต ด้วยองค์ประกอบของสมาชิกของสังคมที่เป็นเช่นนี้ ยากยิ่งที่เราจะมีสังคมที่มีคุณภาพ แข็งแรง สันติสุข และยั่งยืนได้

ถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องเปลี่ยนแปลงกระบวนทัศน์ของการศึกษาใหม่ เราจะต้องส่งเสริมให้การเรียนรู้ทฤษฎีกับการปฏิบัติต้องดำเนินควบคู่กัน ส่งเสริมให้มีการทำงานระหว่างเรียน ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต สร้างสรรค์คน สังคม และประเทศชาติใหม่ที่เราต้องการ

Our education these days is segregating theory and practice, using knowledge or science as its base. It is distant and not connected with life reality. It also overlooks and does not focus on internship. It looks down on working while studying even though practice is the debut of all knowledge in the world. Life reality is very delicate and complicated. There is a reaction both toward the inner self and others, as well as surrounding society and environment. It is thus not surprising that existing educational system has created people who look at the world in a standstill manner. They are one-sided and segregated. They do not understand the world and life. They are weak, submissive, impatient and do not know how to work. They cannot work right after their graduation. It can be said that learners must learn almost every new thing in the working world. When they work, they no longer have interest in learning. They are not interested in lifelong learning. With this kind of social members, it is real hard to have a quality, strong, peaceful and sustainable society.

It is time for us to change the educational paradigm. We must promote the simultaneous learning of theory and practice, working while studying, and lifelong learning. We must create new desirable people, society and country.